

Дзяўчынка з 7 пад'езда

У нас у двары ў 7 пад'ездзе жыве дзяўчынка па імені Даша. Яна ніколі ні з кім не размаўляла, а толькі пастаянна насіла з сабой сіні сшытак, аловак і ўвесь час штосьці запісвала. Мне было вельмі цікава, што яна там піша. Нас перасадзілі, я цяпер сядзеў разам з Дашай.

На наступны дзень у нас была кантрольная работа па матэматыцы. Я не ведаў, як зрабіць 3 заданне, і тады я вырашыў спытаць у Дашы. Яна паглядзела на мяне сваімі вялікімі выразнымі карымі вачыма. У той момант яна выглядала, як анёл, які спусціўся з неба. На маім твары адразу з'явілася ўсмешка, я ўбачыў, што і Даша ўсміхнулася: яна мне дапамагла зрабіць 3 заданне.

Пасля ўрока я не мог забыць прыгожыя вочы Дашы. Яна сама падышла да мяне і сказала:

– Давай разам пойдзем дадому.

Я згадзіўся. З таго моманту мы сталі з Дашай лепшымі сябрамі, яна не размаўляла так, як з самной, ні з адной дзяўчынкай. Я пачаў адчуваць сваю сімпатыю да Дашы: у мяне ў жываце ляталі матылі. Я кожны вечар прыгадваў той погляд, і праз некаторы час я зразумеў: яна мяне зачаравала, гэта было каханне з першага погляду. Праходзілі тыдні, і ўсё хлопчыкі ў класе мне вельмі моцна зайздросцілі. Як так? Самая прыгожая дзяўчынка класа мае зносіны з нейкім хлопцікам, а не з самым спартыўным і прыгожым хлопчыкам класа. Яны вырашылі даведацца, што яна піша ў сваім сшытку, можа, яна там усхваляе спартыўнага хлапчука, а з небаракам яна проста так з жалю. Яны, калі ўсе дзеці пайшлі ў сталовую, засталіся і вырашылі паглядзець у Дашын сшытак. Прачыталі і не змаглі стрымаць свой смех. Калі ўвесь клас прыйшоў, гэты прыгажун паклікаў мяне і Дашу і дастаў з кішэні сіні сшытак. Даша адразу не заўважыла, што гэта яе сшытак і гэты хуліган прачытаў усё, што напісана ў сшытку, а там былі апісаны ўсе нашы сустрэчы, з самага першага знаемства. Даша залілася слязьмі, яна выхапіла з рук хулігана сшытак і выбегла з класа. На наступны дзень я пайшоў у той пад'езд, у тую кватэру, але там ужо жылі іншыя людзі і сказалі, што Даша разам са сваёй сям'ёй паехала ў іншы горад.

Сёння я пішу гэтую гісторыю табе, дарагі чытач, каб ты зразумеў, што такое сапраўднае каханне.

Вечар. Каля мяне ляжыць сшытак, які мне перадала новая гаспадыня кватэры Дашы, у якім яна напісала апошнія словы для мяне...

– *Я цябе ніколі не забуду. Бывай.*

Зараз я чакаю, калі мая страчаная пташка прыляціць зноў у сваё гняздо і я пачую яе прыемны галасок .

Я чакаю цябе ...